

ZAŁĄCZNIK 4. do Programu Priorytetowego Wsparcie przedsiębiorców w zakresie niskoemisyjnej i zasobooszczędnej gospodarki.

Metodyka obliczania wskaźnika efektywności kosztowej uzyskania efektu ekologicznego (DWK)

Dla celów obliczania efektywności kosztowej uzyskania efektu ekologicznego w projektach zgłoszonych w ramach programu priorytetowego Wsparcie przedsiębiorców w zakresie niskoemisyjnej i zasobooszczędnej gospodarki Część 3) E-KUMULATOR - Ekologiczny Akumulator dla Przemysłu - Ograniczanie szkodliwych emisji do atmosfery stosuje się wskaźnik efektywności kosztowej DWK. Wskaźnik ten nawiązuje do metodyki analizy efektywności kosztowej oraz analizy kosztów i korzyści społecznych.

Wzór na obliczenie wskaźnika przyjmuje postać:

$$DWK = \frac{\sum_{i=1}^{i=n} c_i * O_i * Z_i}{ZKK + RKE}$$

gdzie:

O_i - jednostkowa stawka podstawowa opłaty za korzystanie ze środowiska dla czynnika oddziaływania i ;

Z_i - ilość zredukowanego czynnika i w pierwszym roku po realizacji inwestycji;

i - indeks czynnika oddziaływania;

n - liczba czynników oddziaływania uwzględnionych w obliczeniach;

ZKK - zannualizowane nakłady inwestycyjne;

RKE - roczne koszty eksploatacyjne instalacji;

c_i współczynnik korygujący, ustalany odrębnie w poszczególnych działaniach dla wybranych czynników oddziaływania i oddający priorytety przyjęte w tym obszarze.

W przypadku zwiększenia się wielkości produkcji zakładu przyjmuje się wartości zredukowanego czynnika oddziaływania i w pierwszym roku po realizacji inwestycji odniesione do aktualnej wielkości produkcji (proporcjonalnie zmniejszone).

Zannualizowane nakłady inwestycyjne (ZKK) są dane wzorem:

$$ZKK = I_i \times \frac{r}{1 - (1+r)^{-n}}$$

gdzie:

I - całkowity koszt inwestycji,

r - stopa dyskontowa,

n - czas życia projektu.

Przy obliczaniu wartości ZKK (zannualizowanych nakładów inwestycyjnych) należy przyjąć stałą dla wszystkich projektów stopę dyskontową. Z uwagi na fakt, że wskaźnik ma na celu porównywanie projektów, przyjmuje się tę samą stopę dla wszystkich projektów. Do obliczeń przyjmuje się $r = 5\%$.

$$ZKK = ZKK1 + ZKK2 + \dots + ZKK5$$

$$ZKK1 = I_1 \times \frac{0,05}{1 - (1,05)^{-n_1}}$$

$$ZKK2 = I_2 \times \frac{0,05}{1 - (1,05)^{-n_2}}$$

Gdzie I_1, I_2, \dots, I_5 to wartości składowych nakładów inwestycyjnych dla różnych czasów życia poszczególnych elementów infrastruktury projektu oznaczonych odpowiednio jako: n_1, n_2, \dots, n_5 .

Maksymalna liczba wydzielonych grup obejmujących nakłady inwestycyjne nie może przekraczać 5 składowych.

Roczne koszty eksploatacyjne (RKE) oblicza się z pominięciem amortyzacji, koszty przyjmuje się dla pełnej, technologicznej wydajności (przepustowości) systemu.

Stawki opłat przyjmuje się zgodnie ze stawkami podanymi w obowiązujących przepisach w sprawie wysokości stawek opłat za korzystanie ze środowiska. Akt prawny stanowiący podstawę dla przyjęcia stawek zostanie odrębnie wskazany przez NFOŚiGW dla każdego konkursu. Obowiązywać będą stawki ogłoszone w Obwieszczeniu Ministra Środowiska w sprawie wysokości stawek opłat za korzystanie ze środowiska na dany rok. Przy obliczeniach nie uwzględnia się kar, opłat podwyższonych (np. o 100 czy 500%) lub faktu czasowego zawieszenia płatności, lecz wyłącznie stawki podstawowe.

Współczynnik korygujący c_i w poszczególnych działaniach

Dla czynników oddziaływania na środowisko, których ograniczenie stanowi szczególny priorytet z punktu widzenia celów obszaru, stawkę opłaty ekologicznej (O_i) mnoży się przez ustalony dla tego czynnika dodatkowy współczynnik korygujący c_i .

Wartości współczynnika c_i stosowane dla poszczególnych emisji.

Wprowadzono współczynnik korygujący o następujących wartościach

- $c_i = 3$ – dla tlenków azotu (NO_x),
- $c_i = 2$ – dla pyłu ogółem ze spalania paliw
- $c_i = 2$ – dla dwutlenku siarki (SO_2),
- $c_i = 1$ – dla pozostałych zanieczyszczeń.

W przypadku przedsiębiorstw, które nie są zobligowane do dostosowania swoich instalacji do wymogów wynikających z Dyrektywy IED, a zdecydują się zrealizować przedsięwzięcie z uwzględnieniem standardów z niej wynikających, wartość wskaźnika efektywności kosztowej uzyskania efektu ekologicznego zostanie przemnożona współczynnikiem korygującym o wartości 1,1.